

Μια Γέννηση, Πηγή Πανανθρώπινης Αναγέννησης

Η γέννηση του ανθρώπου, ο υπέροχος καρπός της αγάπης, αποτελεί την αρχή μιας πορείας με ποικίλες προοπτικές -θετικές και αρνητικές-, αλλά και με ασθενή ή ισχυρή δυναμική. Οι διακυμάνσεις προοπτικών και δυναμικής, διαφέρουν από άνθρωπο σε άνθρωπο. Εξαρτώνται από εσωτερικούς και εξωτερικούς παράγοντες (σταθερούς - μεταβλητούς, φυσικούς - τεχνητούς, έμφυτους - επίκτητους, κ.α.). Στους εσωτερικούς παράγοντες ενδημούν μεταξύ των άλλων στοιχεία μεγαλοσύνης και αθανασίας. Στοιχεία που όταν καλλιεργούνται αρμονικά η ανθρωπότητα μεγαλουργεί ευεργετικά σε βάθος χρόνου, για την ίδια και το περιβάλλον της.

Αντιθέτως, η ασύμμετρη καλλιέργειά τους ή η έμφαση στην καλλιέργεια στοιχείων μικρότητας και φθοράς, αποδίδει πρόσκαιρα ευεργετικά αποτελέσματα, αλλά έχει και παρατεταμένες βλαβερές συνέπειες, αντίστοιχα. Ασύμμετρη γιατί η καταβολή προσπάθειας δεν είναι ολιστική αλλά περιορίζεται σε μια κατεύθυνση ή σε ένα μέρος του όλου. Ειδικότερα, όσον αφορά τη μεγαλοσύνη και την αθανασία, η ιστορία παρέχει ισχυρά παραδείγματα ασύμμετρης καλλιέργειάς τους. Ηγέτες, διασημότητες, τυχοδιώκτες έχασαν την μετά θάνατον θετική μνημόνευσή τους. Προσπάθησαν να μεγαλουργήσουν εις βάρος της ανθρωπότητας ή υπέρ της, κατά τη δική τους εκδοχή. Άλλοι πάλι επιδίωξαν το χτίσιμο της υστεροφημίας τους, με εφήμερα έργα βιτρίνας, ευτελούς αξίας για τους αποδέκτες - σύνολα.

Αναμφίβολα χειρότερη, είναι η επίδραση της καλλιέργειας στοιχείων μικρότητας και φθοράς. Ο άνθρωπος απεμπολεί τα μοναδικά και θαυμαστά χαρακτηριστικά και ιδιότητές του, αντί πινακίου φακής. Χαρακτηριστικά και ιδιότητες που δεν αναπτύχθηκαν τυχαία, ούτε από φυσική επιλογή. Του κληροδοτήθηκαν από τον Πλάστη του και τον κατέστησαν το τελειότερο από όλα τα έμβια όντα, αλλά και διαχειριστή της Πλάσης. Η ροπή όμως, προς τα πάθη και τις επιθυμίες ή τα ένστικτα και τις ορμές, χωρίς όρια, χωρίς φρένα, για μια πρόσκαιρη ηδονή - απόλαυση - ικανοποίηση, σηματοδότησε την αυτόβουλη αποκλήρωσή του.

Έχοντας αποκηρύξει την πραγματική κληρονομιά του, αναζήτησε τις ρίζες του σε υποδεέστερα είδη, καθώς παρασύρθηκε από θεωρίες που τον στρέφουν μακριά από την αξιακή του υπόσταση. Θεωρίες που η υιοθέτησή τους κατά το παρελθόν από ολοκληρωτικά καθεστώτα, οδήγησε σε ανείπωτα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, σπέρνοντας την καταστροφή και τον όλεθρο. Αναμφίβολα, η επαναφορά στο προσκήνιο μη τεκμηριωμένων υποθέσεων και η στήριξη στα σαθρά τους θεμέλια, επιστημονικών εικασιών, δεν μπορεί παρά να θεωρηθεί κακός οϊωνός για το παρόν και το μέλλον του ανθρώπου.

Η επιστημονικοφανής μυθοπλασία περί της προέλευσης του ανθρώπου σε συνδυασμό με την τεχνολογική εμμονή περί μηχανοποίησης του ατόμου¹ στερούν ή αχρηστεύουν τα εξαιρετικά χαρακτηριστικά και ιδιότητες του ανθρώπου. Από την άλλη πλευρά, η συνήθεια, η ρουτίνα, η βόλεψη, ο συμβιβασμός, η αδιαφορία περιορίζουν και εγκλωβίζουν τον άνθρωπο σε τέλματα αδράνειας και ακηδίας. Τέλος η υπερπροβολή κακών προτύπων καθησυχάζει την όποια συνειδησιακή ενοχή και εξομαλύνει την κυοφορούμενη γέννηση του μεταμοντέρνου ανθρώπου. Μια γέννηση που στηρίζεται σε μια σειρά από υποθέσεις περί τυχαίων γεγονότων, απίθανων διεργασιών δισεκατομμυρίων ετών και τεχνολογικών επιτευγμάτων.

¹ Μετασηματισμός του ανθρώπου σε άτομο που δέχεται και εκτελεί εντολές από κεντρικό υπολογιστή, όπως οι μηχανές, χωρίς δυνατότητα αντίρρησης ή επιλογής διαφορετικού τρόπου εκτέλεσης.

Το γεννηθέν δεν αποτελεί καρπό αγάπης, αλλά κάλυψη ανάγκης. Δεν πρόκειται για πρόσωπο, αλλά για άτομο-εργαλείο, που θα εξυπηρετεί συγκεκριμένες λειτουργίες των συστημάτων όπου θα ενσωματωθεί. Εξωτερικά έχει τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά, αλλά εσωτερικά έχει δύο φύσεις. Μια προερχόμενη από τους καθ' υπόθεση ζωικούς προγόνους του και μία από τους τεχνολογικούς επιγόνους του. Ανόμοια συστατικά για τα οποία κάθε προσπάθεια ομογενοποίησης, χωρίς την παρουσία του ισχυρού συνδετικού κρίκου της υγιούς ανθρώπινης προσωπικότητας, φαντάζει ουτοπική και αδιέξοδη.

Σε παρόμοια αδιέξοδα είχαν οδηγηθεί οι άνθρωποι πριν από δυο χιλιάδες χρόνια περίπου, όταν η ταπεινή γέννηση του θεανθρώπου φώτισε το σκοτάδι του κόσμου, όπως το αστέρι της Βηθλεέμ το σκοτάδι εκείνης της κρύας νύχτας. Στο γεννηθέν χοϊκό σώμα συνυπήρξαν αρμονικά δύο φύσεις. Αυτή του ανθρώπου και αυτή του Θεού. Το αποτέλεσμα της ένωσης τέλει, ευεργετικό και αιώνιο. Τα εξαισια χαρακτηριστικά και ιδιότητες του ανθρώπου ανασύρθηκαν στην επιφάνεια και επικράτησαν, έναντι των ελαττωμάτων και των αδυναμιών. Ο άνθρωπος επέστρεψε ως πρόσωπο μοναδικό και πολύτιμο, στο δρόμο της αρετής βαδίζοντας προς τον εξανθρωπισμό, την ιερότητα και εντέλει την θέωση.

Η γέννηση του Χριστού και η μετέπειτα σωτηριακή πορεία στη Γη οδήγησε σε πανανθρώπινη αναγέννηση. Αναδείχθηκε και αποτοπώθηκε στις συνειδήσεις η αξία του ανθρώπου ως πρόσωπο ασχέτως κατάστασης, προέλευσης, φύλλου ή ηλικίας. Αναβίωσε η αγάπη για τον συνάνθρωπο, ακόμα και για τον εχθρό, εξανθρωπώντας τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Η αμεσότητα της προσωπικής σχέσης με τον Θεό ξεπέρασε κατά πολύ την προσδοκία του θρησκευέσθαι. Δόθηκε ώθηση δημιουργίας και ελπίδας για ένα καλύτερο κόσμο επίγειο αρχικά, και ουράνιο στη συνέχεια.

Λόγω της τάσης του ανθρώπου προς τη μικρότητα και τη φθορά η αναγέννηση έπαυσε να είναι ελκυστική και η φλόγα της αδυνάτησε και κρύφτηκε. Τότε το σκοτάδι του μεσαίωνα απλώθηκε γκρεμίζοντας τα όνειρα και τις ελπίδες των ανθρώπων για έναν καλύτερο κόσμο. Η επήρεια της αναγέννησης σχεδόν έσβησε, το μίσος ήρθε στο προσκήνιο, οι εχθροί παρέμειναν εχθροί και οι άνθρωποι έγιναν απάνθρωποι. Στο νέο αδιέξοδο της θρησκευτικής και πολιτικής καταδυνάστευσης το πνεύμα της γέννησης του Χριστού, πρόσφερε απλόχερα φιλόνηρη αφύπνιση προς ζωοποίηση του ανθρωπίνου πνεύματος. Το φως επανήλθε στον επίγειο κόσμο, καθώς η πανανθρώπινη αναγέννηση συντελέστηκε άλλη μια φορά, μέχρι να κρυφθεί πάλι εξαιτίας των ανθρώπινων λάθος επιλογών.

Η αλήθεια, το κάλλος και το αγαθό αποκαθηλώθηκαν από το αζιακό βάθρο. Οι αρετές αντικαταστάθηκαν από επιτηδειότητες και το πνευματικό όλον κατακερματίστηκε σε εξειδικευμένες γνώσεις. Το σκοτάδι της αλλοίωσης της ανθρώπινης φύσης εξαπλώνεται με γρήγορους ρυθμούς. Η ανθρωπότητα που ταλανίζεται μεταξύ των αδιέξοδων ταυτότητας, προσανατολισμού και προορισμού, έχει και σήμερα ανάγκη αναγέννησης. Αναγέννηση που πηγάζει από τη γέννηση του Χριστού, απαλλαγμένη από διαφημιστικές και μυθοπλαστικές προσμίξεις. Μια γέννηση που σαλπίζει μέσα από τους αιώνες για μεγαλοσύνη, αθανασία και ανιδιοτελή αγάπη προς τον εαυτό μας, τον πλησίον μας (όποιος κι αν είναι) και προς τον γεννηθέντα Θεάνθρωπο.

Δεκέμβριος 2023
Στέλιος Κάλφας